

3

hostivický měsíčník

ROČNÍK 16

ORGÁN RADY Měst NV V HOSTIVICI

BŘEZEN 1989

JAK SE STOJÍ ZA PULTEM

ČTĚTE UVNITŘ LISTU

Z DALŠÍHO OBSAHU ČÍSLA:

ŽENSKÝMA OČIMA
Z PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ
VYPRÁVÍ PAN UČITEL
HOSTIVICE PŘED PŮLSTOLETÍM
VANDALŮ NEBUDE ŠKODA
NENECHTE SI UJÍT MADRIGALISTY

JAK SE STOJÍ ZA PULTEM

Je svrchovaný čas splatit dluh. Jaký a komu? Inu za sedm let, co hostivické veřejnosti slouží samoobsluha na Husově náměstí, jsme o pracovnících prodejny nenapsali. Ne, že bychom o prodejně nikdy nepřinesli ani řádku, ale samotný článek jsme doposud zůstali dlužní. Protože zde pracuje kolektiv výlučně ženský, je březnové číslo ke splacení dluhu zvlášť vhodné.

Do "samošky" jsem se rozběhl už v pondělí 4. února. Vybral jsem si ale špatně, byla inventura, a tedy zavřeno. "Co dělat, inventura čas od času být musí, přijdu jindy", smířil jsem se v duchu se zbytečnou cestou. Pár lidí, kteří stejně jako já doplatili na nepozornost a nevěšili si oznámení o inventuře, napřed trochu nadává, ale pak pospíchá, aby nakoupili aspoň jinde.

Týden se překulil, je pátek. Přišel jsem raději hned dopoledne. Mohu si to dovolit, mám ještě pár dní ušetřené dovolené. Večer bych asi příliš zdržoval. Sedím s vedoucí prodejny soudružkou Annou Brejchovou v jakési odpočívárně personálu. Nikdo tu ale neodpočívá. Není na to kdy. Jen kostku cukru, tu v rychlosti popadne ruka jedné z pokladních. Kávu musí ale usrkávat v ukradených chvilkách při práci. K několika douškům uždíbně proužek housky. To je svačina i oběd. Hodinová polední přestávka tak tak stačí na vytření podlahy, předání pokladen a doplnění nejžádanějšího zboží do regálů.

Všichni je asi dobře znáte, ženy za pultem prodejny č. 008-10 na Husově náměstí. Ale přece jen si je vyjmenujeme. Vedoucí už jsem jmenoval. Její zástupkyní je Věnceslava Trýbová. Dále tu pracují Drahomíra Kubíková, Olga Sladká, Vlasta Stupková, Pavla Votavová, Blanka Vondráčková a na zkrácený úvazek Věra Vernerová, Dana Šváblová a Anna Fantová. Tři z tohoto kolektivu, vedoucí prodejny a její zástupkyně a Drahomíra Kubíková jsou tu po celou dobu, co tato prodejna existuje. Jinak se složení dost mění. Jednak zasahuje, jako všude jinde, přirozený koloběh života, ale jsou tu i jiné vlivy. Na prvním místě těžko pochopitelný rozdíl v odměňování stejné práce na místech vzdálených od sebe jen pár kilometrů. Už na Bílé Hoře má prodavačka právo na preferenční příplatek. Na území našeho okresu takové právo nemá. Proč se tedy divit, že od podniku POTRAVINY Praha - západ

odcházejí mladé prodavačky, jen co si po vyučení odbudou dobu, po kterou se zavázaly u podniku setrvat. O to větší uznání zaslouží práce těch, které vydržely. Víte, že se v sedmileté historii prodejny aspoň na chvilku zdálo, že tu najdou uplatnění i muži? Bohužel, ta chvilka byla opravdu krátká. Mládenec, který tu pracoval, je dnes vedoucím velké prodejny v Praze. Škoda. Mužské ruce by tu byly moc zapotřebí. Ona to opravdu není legrace převzít, uskladnit a vybalit takové množství zboží, které tu přes sklad a prodejní regály neustále putuje do vozíků zákazníků. A jedinou pomůckou přitom zůstává klasický rúdl.

Rád bych vám ta množství trochu přiblížil. Nejlépe k tomu poslouží pár čísel. Hodnota zásob, které má prodejna neustále na skladě, činí asi 3/4 miliónu korun. Měsíční tržba pravidelně překračuje milión. Nejrušnějším měsícem, kdy se také docilují nejvyšší tržby, je prosinec. Kupodivu mezi silné měsíce patří i červenec a srpen. Příčinou je poloha prodejny při karlovarské silnici, po níž v té době putují i cizozemci doslova sem a tam. Mnozí se v naší samoobsluze zastaví. V průběhu měsíce lze dobře poznat, kdy jsou výplaty. Také dny mají svůj ustálený průběh. Nejvíce lidí přichází ráno, tak do 10 hodin, a pak odpoledne od 14,30 do 17,00 hod. Ze šesti otevíracích dnů jsou samozřejmě největší tržby v pátek.

Chlebě se za den prodá asi 500, pečiva na 5000 kusů. K tomu přistupuje ještě sladké pečivo jako koblihy, koláče, bábovky apod. Piva se za týden prodá na 7600 lahví, nealkoholických nápojů 800 bas. Chcete-li vědět, kolik je to lahví, násobte počet bas 20. Uzeniny jdou také hodně na odbyt. Zákazníci si jich každý týden odnesou asi 700 kg. Odnesli by ještě více. Uzeniny dodávají Pražský průmysl masný, závod Písnice, výroby n. p. Potraviny a výrobci lahůdek a ještě to nestačí. Dodavatelé lahůdek jsou tři a střídají se v dodávkách tak, že lahůdky jsou každý den čerstvé. Pečivo a chléb máme z Holešovic, Kladna a z Berouna. Mléko, šlehačku a jogurty jsou domácí, z hostivické mlékárny. Máslo a sýry dodává mlékárna ve Slaném. Ostatní zboží, říká se mu těžký koloniál, se rozváží dvakrát měsíčně z velkoobchodního skladu n. p. Potraviny. Vidíte, málem bych zapomněl, každý týden koupíme asi 100 lahví rumu.

Vraťme se však od zboží k lidem. K těm, co prodávají, i těm kupujícím. Kolektiv prodejny se každý den rozdělí do dvou směn. Ranní směna začíná v šest a končí o půl třetí. Odpolední směna začíná v jedenáct, končí v osmáct a patří k ní i sobotní služba. Tenhle rozvrh ale neplatí pro soudružku Brejchovou. Tu zde najdete skoro pořád. Kromě svých povinností vedoucí musí zaskočit všude, kde někdo chybí. To se samozřejmě stává dost často. Dovolená, nemoci, hlídačky při nemoci dětí a k tomu dost často není prostě naplněn plánovaný stav.

Slíbil jsem, že o soudružce Brejchové nebudu nic psát, že celé toto povídání bude jen o kolektivu. Nechtě mi promine, když na ni přece jen prozradím, že má prodávání moc ráda a že by si bez této práce neuměla ani život představit. Vždyť ji dělá už tolik roků, a kdyby měla znovu volit, vybrala by si ji zase. Pamatuje ještě malé krámky, o kterých nyní tak zajímavě píše v našem časopise soudruh Zdeněk Pelc. "Bylo to něco úplně jiného než dnes", říká. "Něco bylo lepší, něco zase horší. Dříve byl vztah mezi prodávacem a zákazníkem srdečnější. Zákazník, častěji tedy zákaznice, si nejednou chtěl i popovídat, svěřit se se svými starostmi. Dnes je mezi námi nejen pult, regál a mechanická pokladna, ale hlavně neustálý spěch. Ale jenom med to také nebyl. V krámech se vůbec netopilo. Nebyla tekoucí voda, natož teplá. V takových podmínkách by už dnes nikdo nechtěl prodávat".

Na kratičkou chvíli jsem se po desáté hodině zastavil u lahůdkářského pultu, kde už přece jenom bylo volněji. Soudružka Fantová spatřuje největší výhodu zaměstnání v místě

v tom, že nemusí dojíždět, má dcerku přece jen na očích a nemusí nikam za nákupem. Vše potřebné si koupí na místě. Dostáváme se i k otázce, jaké to je pro prodavačku, když je sama zákaznicí a stojí na druhé straně pultu. "Ani před pultem nezapomínám, jak je často obtížné stát na druhé straně a tak nikdy nenadávám a nerozčiluji se, jak to občas někteří lidé dělají." Zajímám se, zda se zákazníci rozčilují i v krámkách, kde prodává ona a její spolupracovnice. "Jako všude jinde. Jeden je spokojen, druhý už méně. I překousnout se tu a tam něco musí. Ale jsou i velmi příjemné momenty. Slova uznání každého potěší. Někdy je slyšíme i od docela neznámých lidí, kteří k nám zavítali jen náhodou, srovnávají s tím, co znají z domova, a zdá se jim, že my to neděláme tak docela špatně."

Ženy z prodejny č.008-10 tvoří také brigádu socialistické práce. Myslím, že jako kolektiv BSP to mají obzvláště složité. Nemohou si třeba ani všechny najednou někam vyjet. To by musely zavřít krám, a to nejde. Aspoň polovina jich vždycky musí zůstat. Jen jednou do roka, na Mezinárodní den žen, mohou pár hodin všechny společně posedět. Každá dobrá práce si zaslouží, aby před ní člověk smeknul a poděkoval za ni. Rád tak činím i já, protože práce, kterou dělá parta žen v samoobsluze č. 008-10 na Husově náměstí nese vizitku vysoké jakosti i obětavosti. Vás, vážení čtenáři, prosím, až zase přijдете do prodejny na Husově náměstí, přidejte k poděkování, které jsem určitě vyslovil i za vás, ještě úsměv. Podle toho se totiž nejlépe pozná, zda jste se mnou souhlasili. A budete-li se usmívat vy, budete úsměv jistě nacházet i na tvářích všech žen za pultem i u pokladny a svět bude zase o trochu hezčí.

S.P.

foto Pavel Ouhřabka

JAK TO VIDÍ ŽENY

Redakce Hostivického měsíčníku v dohodě s MěstNV NF pozvala předsedkyně obou místních organizací Českého svazu žen, naše poslankyně v ONV Praha - západ a tajemnici MěstNV v Hostivici k besedě na téma ženy ve veřejném životě našeho města.

Předpokládali jsme, že to bude jen krátké setkání. Nakonec jsme se po několika hodinách museli rozejít jen proto, že naše další povinnosti se už nedaly odkládat. Ukázalo se, že je nesmírně obtížné hovořit o tom, co trápí ženy v Hostivici, co očekávají a co by si přály, co samy dávají a chtějí dávat společnosti a městu, aniž bychom se dotkli problémů, které celá naše společnost začíná nyní nazývat pravými jmény a postupně řešit. Spontánnost odpovědi všech přítomných žen na otázku, v čem spatřují největší zdroj potíží každodenního života byla tak přesvědčivá, že je nutné považovat jejich názor za zcela reprezentativní. Obchod a služby. Právě zde jsou složitě zauzleny příčiny a jevy obecné povahy a místní projevy celkové situace. Nenakupujeme, ale sháníme, nepoužíváme služeb se samozřejmostí, s jakou bychom je užívat měli.

Nejednoho čtenáře našeho časopisu nepochybně napadne, proč v Hostivici konce 80. let není ani zdaleka tolik nákupních příležitostí a řemeslnických dílen jako před 50 lety. Tedy v době, o které nyní čteme ve vyprávění soudruha Zdenka Pelce. Tady samozřejmě pouze místní vysvětlení nepostačí a my nejsme povolání je dát. Asi jsme si na počátku 50. let počínali méně rozvážně než třeba v sousední Německé demokratické republice a slibovali jsme si od zrušení malých krámků a dílen více, než mohlo skutečně přinést. Není samozřejmě možné obnovit situaci před 50 roky. Ostatně, jak na jiném místě potvrzuje zkušená vedoucí potravinářské samoobsluhy na Husově náměstí, dnes by nikdo v podmínkách, jaké byly v dřívějších malých krámech nechtěl pracovat. Buď jak buď, a na tom jsme se při naší besedě všichni shodli, nelze do nekonečna chtít, aby národní výbor odpovídal před občany za všechny potíže, které vznikají obchodním organizacím a organizacím služeb a řešil je za odpovědné vedoucí pracovníky.

Obchod a služby přece musí fungovat především na základě ekonomických principů, aniž by bylo nutné, aby se touto sférou nepřetržitě zabývaly plénum, rada i komise národního výboru. Věřme, že právě tímto směrem bude působit přestavba vnitřního obchodu a služeb. Pak snad také nebude mít na mzdy prodavačů vliv nic jiného než jejich vlastní práce a vydělají si v Hostivici stejně jako v Praze.

Rodina, děti, škola. To je další téma, kterému se nelze vyhnout, mají-li si ženy vylít svá srdce. Téma ještě mnohem komplikovanější, než to, o němž už byla řeč. Přebírali jsme toto téma ze všech možných stran. Jak žije současná rodina v našem městě, cítí se opravdovou součástí naší místní pospolitosti? Zajímá ji to, o čem mluvíme a jednáme na schůzích národního výboru, Národní fronty i Českého svazu žen. Proč se rozpadá tolik rodin a zvláště mladých? Netrefili jsme snad emancipací, jak jsme ji provedli, kozla? Trvalý spěch a pocit, že něco nestíhá a zůstává rodině dlužna, provází většinu žen. A to jistě není dobrý základ rodinné harmonie, tak důležité pro výchovu dětí. Některá povolání se stala přímo doménou žen. Muži určitě nejvíce chybí ve školách. Když jsme si tohle při naší besedě řekli, neudělali jsme samozřejmě žádný objev. Vždyť i v tomto případě je naše hostivická situace jen součástí celostátního stavu. Lze snad říci, že hmotné předpoklady zvýšení přitažlivosti učitelského povolání v očích chlapů se začaly řešit. Stále však trvá velmi nízká společenská prestiž tohoto druhdy tak váženého postavení. Co dělat? Jen tak pro zajímavost jsem se zeptal v naší škole, zda vědí o nějakém případě, že by se hostivický chlapec stal v posledních deseti letech učitelem. Nestal.

Mluvili jsme také o životním prostředí. Tady už přešla řeč častěji na jednoznačné místní problémy. Kam s domovním odpadem, který nepatří do popelnic, když není skládka? Neutěšený stav mnoha lokalit - třeba v okolí státního statku v Litovicích, za litovickou samoobsluhou. Vandalství některých lidí, kteří se zřejmým gustem ničí to, čím chtěli jejich spoluobčané přispět k lepšímu vzhledu Hostivice. II. základní organizace ČSŽ ústy své předsedkyně přišla s návrhem dát do pořádku naši dřívější chloubu - lesopark Stromečky. Ženy jsou ochotné udělat to, na co svými silami stačí, ale očekávají pomoc od dalších organizací a především od správce území - lesního závodu Nižbor. Pokusil jsem se zaznamenat sled myšlenek, které při besedě vyjádřily soudružky Bryndová, Najmanová, Vaněčková a Weinertová /s. Pospíšilová se omluvila/ a předseda MěstV NF soudruh Popelka.

Pravda, ne všechny a ne dost přesně. Byla to však první příležitost tohoto druhu. Tentokrát jsme se snažili dobrat se toho, co si myslí více než polovina, a ještě k tomu ta hezčí polovina hostivické populace /ženy tvoří 55% obyvatel města/. Zůstali jsme u obecných pohledů více a častěji, než jsme sami chtěli. Podruhé už ale budeme spíše vědět, jak na to. Nejde totiž o nic více, ale ani méně než o společný příspěvek MěstV NF a našeho časopisu k aktivitaci společenských organizací v duchu nedávné výzvy ÚV NF ČSSR.

Na závěr ještě tuto poznámku, která zazněla zdánlivě jakoby mimo hlavní proud debaty. Obě organizace ČSŽ v našem městě udělají každoročně velký kus veřejně prospěšné práce. Je to třeba dvojnásobně ocenit, uvědomíme-li si, že přestože mají početnou členskou základnu, není okruh žen, které všem tu práci vykonávají, zase tak veliký. A to má téměř každá z nich ne jednu, ale několik funkcí. A přirozeně je tu zaměstnání, domácnost. Lze se tedy divit, že nejsou právě nadšeny prvomájovým připínáním? Ne kvůli času, který tomu věnují, ale pro reakce některých lidí. I na stránkách tohoto časopisu jsme už psali, jaká je tradice prvomájového připínání a čemu jeho výnos dříve sloužil. Ne- ní však třeba tajit, že dnes je výnos připínání určen především na zaplacení hudby. A tak mě napadá, nebylo by pěkným gestem vůči členkám ČSŽ zbavit je nepříjemného úkolu tím, že by hudebníci snížili o plánovaný výnos připínání svůj nárok na honorář?

S. P.

Z PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ MĚNV

Hlavním bodem jednání pléna MěstNV, které zasedalo dne 23. února 1989, bylo zhodnocení celoměstského závazku za rok 1988. Podívejme se, jak jsme si v jednotlivých oblastech počínali.

Životní prostředí: Byly odstraněny křoviny podél cesty ke hřbitovu, ošetřena byla lipová alej, upravena prostranství a vysazena zeleň u družstevní výstavby ve Školské ulici. Bylo tu oseto 60 m² zelených ploch a vysazeno 35 ks okrasných stromů a keřů. V okolí mateřské školy založili brigádníci 180 m² zelené plochy a vysadili 15 okrasných stromů a keřů. K lepšímu vzhledu města dále přispěly některé podniky. Laktos dokončil opravu fasády svého hostivického závodu. Nový plot se objevil u zahrady Dělnického domu. JZD Chýně dokončilo úpravu fasády na budově přidružené kovovýroby. Fasádu opravilo též vojenské zkušební středisko. Stavební izolace začaly s oplocením svého areálu.

Občanská a technická vybavenost: V říjnu 1988 začala dlouho očekávaná přístavba základní školy. Po větší část roku pokračovala výstavba vodovodu a kanalizace. Vodovodní síť si vyžádala finanční náklad asi 400 tis. Kčs, zatímco hodnota díla je asi o 200 tis. vyšší. Kanalizace se budovala v ulici 7. listopadu, 5. května a k řadovým domům u stadionu. Celková hodnota díla tu činí téměř 3 milióny Kčs, finanční náklady dosáhly 2 miliónů 200 tisíc Kčs.

Bezprašné místní komunikace a chodníky přibyly v ulicích či jejich částech. Břevské, Fučíkové, Jenečské, Mírové, Rudé armády, Šmetanové, Školské a V lukách.

Obchod a služby:

V závěru roku 1988 bylo završeno úsilí o zřízení státního podniku pod názvem Městský podnik služeb, když federální vláda i vláda ČSR daly souhlas, aby MěstNV v Hostivici založil k datu 1. 1. 1989 vlastní státní podnik. Ke zlepšení služeb jistě přispějí i občané, kteří obdrželi povolení k prodeji zboží a poskytování služeb jiným občanům. Takových povolení bylo již vydáno 29. Z toho v průběhu roku 1988 přibylo 8 nových povolení. Novinkou roku 1988 jsou také změny v restauraci Dělnický dům, kde nový provozovatel zavedl též čínskou kuchyni. K adaptaci hotelu Chmelový keř přikročily RaJ Praha-západ.

Pro občany na Břevch máme příznivou zprávu, že byla dokončena projektová dokumentace pro výstavbu prodejny v této části města. Zahájení stavby je plánováno ve II. polovině tohoto roku. Pokračovala rovněž práce na dokumentaci pro přístavbu domu služeb.

Sociální péče: V roce 1989 byl z prostředků na sociální péči přidělen 121 příspěvek. Celková částka vyplacená na tento účel činila asi 60 tisíc Kčs. Kromě toho obdržely sociálně potřebné rodiny s nezaopatřenými dětmi celkem 5.640 Kčs.

O činnosti v oblasti ideově výchovné, kulturní a politicko organizátorské budeme občany informovat ve zvláštních příspěvcích. Samostatný článek přineseme rovněž o práci Sboru pro občanské záležitosti.

Jak hodnotí MěstNV účast občanských výborů, společenských organizací a občanů při usku- tečňování závazků?

Z občanských výborů byl nejvýše hodnocen OV č. 4, jehož předsedou je s. Jiří Stupka.

Tento občanský výbor získal v celookresní soutěži 2. místo.

Z dalších občanských výborů byly na druhém a třetím místě naší hostivické soutěže hodnoceny OV č. 5, předseda s. František Burda, a OV č. 1, předseda s. Jiří Ráž. Nejlepší brigádníci jednotlivci na stavbě kanalizace:

Jiří Klostermann, Zdeněk Malík, Václav Prokop, Luboš Novák, Jiří Strniště, Jiří Pecka, Václav Fršlínek, Rudolf Elšlégr, Josef Malý, Stanislav Bělohávek, Vladislav Leština, Oldřich Krčil, Josef Kuthan.

Na budování komunikací a chodníků v ulici V lukách se zvláště podíleli: Václav Vlášek, Rudolf Stehlík, Pavel Sochr, Josef Staňa, Miroslav Kostříž, Marie Janáková, Karel Vilímek, Anna Jonášová.

Na zlepšování životního prostředí se v působnosti OV č. 1 zvláště podíleli: Vojtěch Trefil, Karel Sýkora, Jaroslav Brejcha, Václav Rameš, Antonín Dvořák, Zdeněk Kiese- wetter, Václav Slaboch, Viliam Gabeš a Jiří Müller.

Dále projednalo plenární zasedání zprávu o činnosti komise pro ochranu veřejného pořádku. Komise se zabývala zvláště záboru veřejného prostranství. Projednala a posoudila celkem 47 případů. Zajímavým zjištěním je, že komise nedostala za rok 1988 žádnou

připomínku k veřejné dopravě. Že by byla bez jakýchkoliv nesnází? Nebo snad už jsme na možnost zlepšení risignovali?

Poslanci pak ještě schválili rozpočet města na rok 1989 a plán Výboru lidové kontroly. O hospodaření MěstNV jsme psali v únorovém čísle. Z plánu VLK je třeba zmínit především prověrku kvality a rozvoje služeb, je plánována na listopad, a prověrku stavu místních komunikací, která se má uskutečnit v květnu.

Výbor jistě přivítá i každou připomínku či upozornění občanů.

V diskusi se objevila řada zajímavých námětů. Pozornosti neušly ani projevy vandalství a různé nešvary našeho společného života. Nejotřesnější jsou nepochybně ulámaní celé řady jeřábů podél silnice v Jenečku a krádeže na obou hřbitovech.

Věříme, že se brzy budeme moci vrátit jak k námětům a dotazům podrobnou odpovědí, tak i k případům vandalství a odhalení pachatelů. Odpovědi máme slíbené od komisí a rady MěstNV. Pachatele vandalství má na mušce místní oddělení VB.

- red.

ZE VZPOMÍNEK NEJSTARŠÍ GENERACE VYPRÁVÍ PAN UČITEL

-"Můj dědeček byl hrnčíř ve Slaném. Nikdy jsem ho nepoznal. Zemřel příliš brzy a tatínek dostal nevlastního otce. Užil si své, protože ani ten nebyl dlouho živ, a naši zůstali sami.

Tatínek však byl velmi pilný. Měl nadání, a tak se vypracoval na kantora. Možná proto, že měl těžké mládí, našel vztah ke každému, bez rozdílu, a brzy se stal známou učitelskou osobností. Po roce 1897, kdy přišel učit do Hostivice, nepatřil už jenom rodině, kterou zde založil, ale svou mnohostrannou kantorskou činností několika generacím místních občanů, kteří ho dobře znali a měli rádi.

Doma jsme byli tři kluci a všichni jsme muzicírovali. Když šel kolem, mohl slyšet naše domácí těleso - pozoun, lesní roh, violu, v čele s domácím kapelníkem a pak ještě se mnou, nejmladším u klavíru. Před okny hlomozily vagony železnice a my hráli jako diví. Jenže tatínek, čím jsme byli starší, tím méně měl na nás čas. Ve snaze zabezpečit nám budoucnost dával kondice, hudební hodiny, hrál v kostele a řídil pěvecký sbor, protože kantořina měla vždy velkou vážnost, ale nikdy velké platy.

Tehdy jsem to tak nevnímal. Od 17 let jsem byl členem hostivické jazzové kapely a s bratry Hurychovými, Veselým, Hosnödlem, Kauckým a dalšími jsme hráli U koruny, U Hamouzů, jezdili po okolí, do Unhoště, do Strnadova hostince v Ruzyni a hráli šlágr za šlágrem, Ježkovy skladby, Berlina, ach, Ragtime, a když se ještě někdy zahledím u klavíru do not, slyším šum parketu a dívčí lýtka při onestepu karióce zavoní z pěti linek jako mámení mladých let a starého jazzu, který měl tenkrát sílu. Jenomže jak houstla mračna pozdních třicátých let, začaly se měnit i kulisy vagonů na hostivickém nádraží. Přišel rok 1938 a rázem tu byly koleje plné vojska. Z nákladních vagonů čnely hlavně děl a lodičky a přilby vojáků a na vagoněch nápisy křídou: "My jsme kluci Jana Žižky, natlučeme Němcům šišky. Ať to Áda, ať to zkusí, roztrhneme ho na tři kusy", a jiné, a já měl tenkrát hroznou chuť vyskočit k těm vojákům a jet s nimi na hranice, neboť jsem viděl, že se opravdu něco děje, že ze všech lidí začala vyvěrat podivuhodná síla a že jsme byli odhodláni zemřít.

Pak přišel protektorát. Ani mě neminulo nasazení. V pardubické chemičce se nás sešlo v r. 1944 asi 2000, študáci, obchodníci, kantori a také čeští studenti z trestu, kteří utekli z reichu před nálety. Hlídalí nás příslušníci Todtovy organizace Technische Nothilfe a už také věděli svoje, že je konec, konec se vším, jako s celou pardubickou chemičkou, kde jsme se zbytečně plahočili se sutí, trámy s pokroucenými traverzami, protože chemička už nebyla chemičkou, ale zříceninou, zničenou několika nálety a zcela vyřazena do konce války, a jakmile se alespoň trochu objevil náznak fun-

gující pracovní haly nebo opravených přístupových cest, objevila se znovu letadla, nikým nehrožována, a naše sisyfovská práce mohla začít nanovo. Vzpomínám, jak Němci přišli se zlepšováním zahalit továrnu kouřovou clonou. Asi 150 zvláštních pecí se rozestavělo po obvodu továrny, byly naplněny naftou, a měly se zapálit před náletem. Nafta, která temně čadí, měla zakrýt objekty. Když se však blížily svazy, podařilo se zapálit jen několik pecí a každý raději prochal do krytů, až do Svítkova, ale dál ne, neboť blízko už byla kolínská rafinérie a na tu měli spojenečtí piloti také spadeno. Měl jsem štěstí, že jsem to všechno přežil a zdravý se vrátil domů.

Po tatínkovi jsem se stal kantorem. Zvolil jsem si český jazyk, protože mateřštinu a její literaturu mám nejraději. Vyučoval jsem i němčinu, ale ten třetí obor jsem miloval nejen duší, ale i tělem. Člověk v životě přičichne k ledačemu - koketoval jsem s Junáky, s divadlem, s chutí hrál muziku, oblíbil si historii a já nevím, co ještě. Kdo však jednou vstoupil do velkého společenství Sokola, nikdy na ně nezapomene. Pro mě bylo cvičení radostí a Sokol národní pýchou, kterou se nikdo jiný na světě nemohl pochlubit. A to vše jsem prostřednictvím tělocviku začal dávat i dětem. Učit jsem začal ihned po válce. Tak jako můj tatínek šel na výzvu ministerstva školství v r. 1919 dobrovolně na Slovensko a ve Vrútkách učil 5 let, šel jsem i já na výzvu poválečného ministerstva školství do pohraničí - do Kadaně. Bylo to krásné městečko, kultivované. Čisté domy a terasy se skláněly nad Ohří, podle vody pěšinky s lavičkami, udržované místo na koupání v řece. Také škola byla vybavená. Před válkou Němci křičeli, jak je utiskujeme, ale v bezvadné školní tělocvičně bylo veškeré nářadí, ke dvaceti lyžařským botám bylo dvacet lyží, dvacet párů boxerových rukavic v několika váhových kategoriích viselo na věšácích, koně, hrazdy, žíněnky. Zkrátka všechno. Pestré bylo složení nových dětí ve třídách. Vedle několika německých dětí seděly české děti, byli zde slovenští kluci a děvčata z Maďarska a Slovenska, čeští navrátilci z Volyně a rumunských českých vesnic. Nebyly ještě ani základní učebnice. A někteří žáci neuměli promluvit ani česky, ani slovensky. Vzájemným pojitkem mezi všemi dětmi byla právě škola a cvičení Sokola. Vytvořil jsem nižší, střední a vyšší oddíly, podle stáří žáků, a tvrdě s nimi cvičil prostrná, proháněl je po okolí, po leších a lomech, kolem vojenských bunkrů a kluci hořeli nadšením. Tenkrát byly děti vděčnější, skromnější a méně namyšlené. K nám kantorům

doslova přilnuly. A já z nich chtěl vychovat nové pohraničníky, chtěl jsem, aby se sžily s krajem svého nového domova a tomu jsem porídil všechno, veškerý svůj volný čas. Žil jsem jen pro své povolání. Tři roky jsem v Kadani učil, pak přešel na Křivoklát a po letech se vrátil do Hostivice a začal učit ve svém rodišti. Roky běžely stále rychlejším tempem. A když se teď na odpočinku dívám na minulá desetiletí, vidím, že jsme dětem zůstali ještě leccos dlužní. Chtěl bych se dočkat toho, aby se učitelé mohli plně věnovat své práci: výuce a výchově dětí. Chtěl bych se dočkat toho, aby se ve školách učilo nejen českému jazyku, ale i českému cítění a českému uvědomění."

Zpracoval Pavel Krchov

STARTUJÍ DO ŽIVOTA

V letošním roce vystupuje ze základní školy v Hostivici 85 žáků. Z toho je 79 dětí z 8. post. ročníku, 2 děti ze 7. post. ročníku a 4 děti ze 6. post. ročníku.

Během celé školní docházky byly děti připravovány k volbě povolání. Na školu docházejí náboráři jednotlivých podniků a informují děti o možnostech zaměstnání.

Podle pokynů odboru pracovních sil a odboru školství ONV Praha - západ je prováděno rozmisťování na školách. Dne 6. 10. 1988 byli svoláni všichni rodiče vystupujících žáků.

Byli informováni o možnostech uplatnění na tříletých učebních oborech a o postupu při přihlašování žáků. Na této schůzce byl přítomen náborový pracovník z SONP Kladno, který podal rodičům informace o možnostech výuky a studia v tomto podniku.

Všichni vystupující žáci obdrželi tištěné rozpisování učňovských míst platných pro okres Praha - západ. Od začátku října 1988 do konce ledna 1989 každý čtvrtek od 16 hod. podávala výchovná poradkyně informace rodičům.

Dne 10. 11. byli opět rodiče zváni do školy, kde byli informováni o možnostech studia dětí na středních odborných školách a čtyřletých učebních oborech s maturitou.

Do 15. 1. 1989 byly všechny přihlášky odevzdány ředitelce školy a 31. 1. 1989 byly odeslány na střední odborné školy a střední odborná učiliště - obory s maturitou. Dne 2. 2. 1989 byly odeslány přihlášky na střední odborná učiliště - tříleté učební obory.

Ke dni 6. 2. 1989 se do tříletých učebních oborů přihlásilo 50 dětí, z toho je 12 prioritních oborů. Do dvouletých učebních oborů z 8. ročníků se hlásí 2 žáci a ze 6. post. ročníků také 2 žáci. Na středních odborných školách a gymnáziích chce studovat 19 žáků, na učebních oborech s maturitou 6 žáků a 2 žáci na středních odborných vojenských školách. Čtyři žáci z nižších ročníků sice splnili osmý rok školní docházky, ale budou dále pokračovat ve výuce na zdejší škole.

Všem vystupujícím žákům přejeme hodně úspěchů a spokojenosti v dalším studiu.

Libuše Zpěváčková

ŽÁDNÁ ŠKODA KDYŽ VYMŘOU

Východogermánský kmen sídlil asi 100 let před naším letopočtem na dolním toku Odry a v Jutsku.

V roce 406 našeho letopočtu vyloupili římskou Galii, o tři roky později vpadli do Hispánie. Západořímská říše je na čas získala pod svou svrchovanost a vykazala jim sídla v Andalusii. Dosud jste nepoznali, o jakém kmenu je řeč? Přemýšlejte dál. V roce 429 založili v římských provinciích Africe a Mauretánii nezávislé království s hlavním městem Kartágem. Jejich říše se stala významnou námořní velmocí. Dobyla Sicílii a Korsiku, v roce 455 vyplenila Řím. Po celou dobu své existence se východogermánský kmen choval vandalsky a po vyplenění Říma byl přejmenován na kmen Vandalů. Roku 534 byla říše Vandalů dobyta Belisarem, vojevůdcem císaře Justiána I., a připojena k Byzanci. Poslední Vandalové byli přesídlení do Malé Asie.

Domnívám se, že trochu historie nikomu neublíží, a právě na ní chci ukázat, jak vývoj tohoto podivného kmene prošel staletími, až do dneška. Přestože předci dnešních vandalů byli zvyklí na tropické až subtropické podnebí, těm dnešním nevadí ani tuhé mrazy a zdá se, že některých oblastech hrozí i jejich přemnožení.

Nejhorší na tom je, že vandalové zcela srostli s prostředím a postupem času se rozdělili na několik druhů. Nevěříte? Jen příkladmo vzpomínejte se mnou. Ne, to není ze školních učebnic, ale z učebnice života. Tak tedy. Vandal dopravní, městský, parkový, ekologický, ale i jazykový, vodní a řada dalších. Jak takový vandal vypadá? No, upřímně řečeno, někdy je úplně k nerozeznání od jiných lidí, ale záhy

poznáte, o koho šlo. Rozřezané sedačky v autobusech a vlacích - V. dopravní. A vandal městský, podle mého názoru nejrozšířenější, velkoryse přehlédne zvěrstva svých kolegů, ale k smrti ho rozčílí třeba nové odpadové koše, zvláště, jsou-li keramické. Pokud nejdou odnést, alespoň je rozbíjí. Za lahůdku považuje telefonní automat, který je nějakým nedopatřením v provozu. A co teprve parkové lavičky nebo pouliční osvětlení. To je pro něho přímo pošušnáničko.

Nebo jste si dosud nevšimli, že by byli vandalové i u nás? Stačí se rozhlédnout a hned vidíte stopy jejich činění. Ulámané korunky mladých stromků při karlovarské silnici v Jenečku, ale i v Hostivici. Nebo vytrhané lavičky s betonovými deskami v parku na náměstí; odcizená borovice v parčíku mateřské školy. A možná, že by ani celé číslo našeho měsíčníku nestačilo k vyjmenování všech vandalských kousků, kterými ničí vše, co ostatní pracně udělají.

Pevně věřím, že někteří z vás si ucpávají uši nebo zavírají náš měsíčník (a to by byla škoda!), a proto o dalších druzích vandalů a výsledcích jejich zábav pomlčím. Přesto si ale neodpustím otázku. Budeme se jen trpně koukat, jak se mmoží i s výsledky svého činění? Anebo se poučíme od vojevůdce Belisara - samozřejmě, že v souladu s úrovní civilizace, ve které žijeme.

- SK-

ZE VZPOMÍNEK RODÁKA HOSTIVICE PŘED PŮLSTOLETÍM

Hned na začátku obce má pekařství pan Pumrle. Na křižovatce je hostinec Na růžku a naproti spravují motocykly a snad už i auta bratři Protivové. V témže domě je ještě obchod se smíšeným zbožím pana Šoukupa. Když sejdem hlavní ulicí dolů k rybníku, uvidíme obchod potravinami pana Plocka a zprava, když je hezky jako dnes, můžeme slyšet hudbu a zpěv z hostince U Stříbrných. Známa přezdívka vznikla omylem. Podnětem k ní byl někdejší majitel hospody Šuran. Ještě jsem slyšel, že tam na konci bývalo také holičství. Na zpáteční cestě nahoru má v ulici řeznický krám pan Plesnivý.

Opouštíme Jeneček a očekává nás pěkná dlouhá procházka na Brve. Naše cesta vede kolem Lindbetonky /dnes STS/, kde vyrábějí z hlinobetonu

různé tvárnice, dlaždice a plotovky, dále podél cihelny pana Hakla a po hrázi litovického rybníka do tzv. stromečků a pěšinou pod starými vrbami k bažantnici. V tomto oploceném zalesněném území, jak již název napovídá, se chovají bažanti. Uprostřed bažantnice se blýská hladina pěkného rybníka Kala, který je zase rájem divokých kachen. /Poznámka: Patří do propojené soustavy rybníků - Bašta v Chýni, břevský, Kala a litovický/. Za hájovnou, kde bydlí hajný pan Černý, je na nízkém kopečku taková malá pseudogotická stavba /dnes ve velmi zchátralém stavu/ sloužící k odpočinku a osvěžení prominentních lovců, hlavně z ciziny, kteří jsou sem zváni na lov bažantů a kachen.

Za potokem na rozcestí půjdeme cestou vzhůru na Brve. Na konci seběheme z kopečka a staneme na hrázi břevského rybníka. Na koupališti, které spravuje Družstvo invalidů, jelikož je neděle a hezky, je, jak se říká, hlava na hlavě.

/Pozn.: Bývá tu i několik tisíc lidí/. Vpravo na konci hráze před hostincem U Kokrdů stojí zástup naháčů a čeká na pivo, limonádu, zmrzlinu nebo na občerstvení. Tentýž pohled se nám naskytá i před hostincem U Nyklesů, který je na začátku úvozové cesty, po které se vracíme zpět do Hostivice. U silnice proti kaberně je obchod nana Náprstka, který rozváží také čerstvé uzeniny.

Zpáteční cesta podél bažantnice rychle ubíhá a na konci úvozové cesty vcházíme zase do Hostivice. Zde se všeobecně říká Za školou. Cestou jsme ještě minuli zahradnictví pana Hájka a na protější straně zde vznikajícího náměstí

má krámek s mandlem paní Píšová. Tady také potkáváme skupinu fanoušku jdoucích k bažantnici na hřiště místního SK Hostivice a za nimi táhne vozík naplněný škatulemi s cukrovinkami paní Zelenková, která je prodává na hřišti, hlavně dětem.

Při cestě dolů ke škole můžeme vidět prodejnu tabáku pana Bohoňka. Vysoká nová budova školy je dnes v neděli zavřená a opuštěná. V ulici /dnešní Školské/ můžeme zahlédnout tak zvanou octárnu pana Hruši /dnešní truhlárna/, kde se tento artikl vyrábí ještě spolu s polévkovým kořením a hořčicí.

Naše velká procházka bude pomalu končit. Ještě se však podíváme kolem ovčína dozadu ke mlýnu. Vlevo u můstku přes potok stojí taková nevyšoká kruhová stavba z červených cihel zvaná studánka s čistou pramenitou vodou. U podjezdu trati stojí již zmíněný mlýn. /Pozn.: Po požáru ve dvacátých letech nově postaven, včetně vysokého sila/. Za mlýnem vede podle trati úzká cesta do tzv. skály. Je tam pár domků a malý rybník. Nyní půjdeme zpět cestou nahoru k hostivickému nádraží, kde naše procházka končí. Mně teď nezbyvá nic jiného, než se s vámi rozloučit.

A co říci závěrem? Snad jen tolik. Abych se co nejvíce přiblížil skutečnosti, používal jsem soudobých názvů a titulů. Prošel jsem téměř všechna důležitá místa těchto čtyř obcí. Nechť mi ale odpustí všichni nejmenovaní krejčí, švadleny, tesaři, zedníci, zámečníci, malíři pokojů, podomní obchodníci a ostatní, že jsem se u nich z technických důvodů nezastavil a také ti, na které jsem snad zapoměl.

Snad bych pro úplnost měl ještě dodat, že tenkrát v těchto obcích žilo něco přes 4 000 obyvatel, asi tak stejně jako dnes. Doprava do Prahy i do Kladna /kam tedy obce okresem patřily/ byla pouze vlaková. Mnoho občanů však do zaměstnání chodilo pěšky nebo jezdilo na kole. Je zajímavé, že ačkoli tenkrát bylo v celé dnešní Hostivici jen asi šest motorových vozidel, byla tu tři benzínová čerpadla: U Mrázů, u Schmidtů a u Protivů.

A to by tak bylo vše. Úsudek o službách v našich obcích před půl stoletím si udělejte sami.

Pamětník

Zbývá ještě poděkovat "pamětníkovi" s. Zdeňku P e l c o v i za hezké vyprávění.

- red.

STÁŘÍ NEMUSÍ BÝT TRAGEDIÍ

Dostala jsem za úkol napsat něco o své nynější práci. Škoda, že až teď, po třech letech. Pracuji v Hostivici od roku 1986 jako sestra pro péči o staré a dlouhodobě nemocné občany /geriatrická sestra, z řečtiny - léčit staré). Patřím k zaměstnancům zdravotnického střediska a v péči mám přibližně 800 pacientů - občanů celé Hostivice, Jenče a Chýně. Převaha mé práce spočívá v preventivní návštěvní službě u občanů starších 65 let. Smyslem těchto preventivních návštěv je zjistit míru soběstačnosti těchto osob, jejich sociální a rodinné zázemí. Rodinné zázemí zjišťuji zvláště tam, kde soběstačnosti viditelně ubývá. V případech, kdy děti o své rodiče nejeví zájem /ať už z jakýchkoliv důvodů - neboť v mé práci nejde o důvody, ale o řešení situace/ snažím se často opakovaně vést tyto staré a nesoběstačné občany k tomu, aby sami objektivně posoudili situaci a včas si zažádali o umístění do domova důchodců. Nejsem ani pečovatelka ani sociální pracovníce. Svou práci se snažím vykonávat dle své pracovní náplně a navíc individuálně občanům poradit, kam se mají obrátit s tím, či jiným problémem. Některým občanům stačí jen je vyslechnout a takových není málo. Zvláště ty zcela osamělé se snažím navštívit co nejčastěji. Stáří není nejhezčím obdobím života, je tedy třeba, dle mého soudu, se na něj od mládí připravovat. Pěstovat zájmy, udržovat fyzickou kondici, udržovat váhu, přiměřeně se stravovat, najít si zaměstnání, které by člověka těšilo. Důležitou součástí přípravy na podzim života je též celoživotní práce na udržení harmonických vztahů v rodině. Toto všechno je podle mne nikoliv zárukou, ale předpokladem k šťastnému a neproblematickému stáří.

Jiřina Hášová
geriatrická sestra

BŘEZEN PATŘÍ KNIZE

K nastávajícímu Měsíci knihy, který pro čtenáře znamená nejen zdůraznění významu knih, ale i objevování krásy jejich obsahu, ať jde o literaturu klasickou či současnou - bychom se rádi i my připojili několika slovy.

Výborná hořčice a ocet u firmy dříve HRUŠA nyní J. STAUSS Hostivice, za školou.	MOUKU nejlepší jakosti dodává Parní mlýn v Hostivici.
PRACÍ LÁTKY, PRÁDLO, bílé a tříkotové zboží levně nakoupíte u firmy JOSEF KOTÍK, LITOVICE 156.	Veškeré čalounické práce jako: klubové soupr. vy. kanadská křesla, gauče, žíněnky, otomany, matrace, slamňky, záclony a rolety zhotoví Vám solid. a levně čalounický závod R. MÜLLER, Jeneček č. 87, u st. silnice.
STROMY OVOCNÉ, OKRASNÉ A RŮŽE dodá levně v la družích FR. GROLICH, Jeneček, stanice Hostivice.	Elektro - radio - hromosvody dodá a zařídí za ceny konkurenční Josef Hájek, Hostivice. Potoční ulice.
ANTONÍN ZÁVORA, obchod koloniální. VÍNO - LIKÉRY. CENY LEVNĚ HOSTIVICE č. 33, NA VRŠKU.	Doporučujeme Mrázkovu restauraci v Jenečku. Dobře vyleželé Urbanovo pivo.
STAVBY - Rozpočty - PLÁNY provádí levně FR. ŠLAPÁNEK, mistr zednický, Litovice 163.	AUTO JAWA MOTO Výhradní zastoupení a služba pro okres Kladno RUDOLF PROTIVA, KLADNO. Součástky, autotuky, oleje, pneumatiky. Vaše vozidlo odborně opraví autodílna BOHUMIL PROTIVA, Hostivice, Karlovarská silnice.
Černé kamenné UHLÍ přímou z dolu dodá levně Adolf Holý Broučenská event. Ant. Pacovský Břev.	Bata Obuv Hostivice.
Navštivte zahradní restauraci Miroslava Nerada Smíchovský, Staropramen'.	Výroba a prodej košíkářského zboží a pleteného nábytku FRANT. ŠEBESTÍK, Hostivice č. 256, u pošty
Koloniální KAMNA OBCHOD všeho druhu Jaroslav Justa, HOSTIVICE.	OLDŘICH NOHEJL pánské i dámské kadeřnictví PŘESÍDLÍ 1. VI. do domu pana Pulna, Hostivice, u nádraží.
Navštivte Velkopopovickou Restauraci, U Šroubků' Dobrá kuchyně. Dobře vyleželé pivo. O hojnou přízeň prosí hostinský: Fr. Středa.	Řeznictví a strojní uzenářství František Nerad, Hostivice, u nádraží Restaurace a cizinec. pokoje. Výborná kuchyně.

Se zdůrazněním významu knihy a objevování v ní všeho krásného by se mělo začínat již v předškolním věku. Toho jsme si plně vědomi, a proto je tradicí každoroční beseda k této oslavě pro žáky mateřské školy. Nejinak tomu bude i letos, kdy děti budou seznámeny s prostředím knihovny, knihami, oblíbenými ilustracemi a ilustrátory - včetně malé soutěže v poznávání jejich kreseb.

Mnohé klady, ale i různá úskalí spojená s prací kolem knih nemáme vždy možnost detailně poznat. Proto pro PO ZŠ v tomto měsíci pořádáme besedu se s. Tejnorem o jeho práci překladatele a v jazykové kultuře.

Zvláště čtenáři starší generace jsou ctiteli děl Baarových a Raisových. V předchozích číslech HM byly uveřejněny jejich stručné medailony s malou bibliografií jejich děl.

V nedávné době vyšla i kniha B. Hofmeisterové "Okouzlený milenec Chodska", ve které autorka zachycuje málo známé epizody z Baarova dvanáctiletého působení v Ořechu Prahy. Vydání této knihy bylo podnětem k uspořádání besedy, která se bude konat dne 23. 3. 89 ve 14,00 hodin v Klubu důchodců pod názvem "Život a dílo J. Š. Baara a K. V. Raise". Členové Klubu důchodců jistě rádi mezi sebou uvítají s. Šrámka, který pro ně besedu připravil, ale vítání budou i ostatní návštěvníci.

Těmito akcemi chceme přispět k oslavám Měsíce knihy a jeho propagaci. Po odeznění oslav - v tisku, rozhlase i televizi, ale i těch skromnějších /výše uvedených/ zachovávejme ke knihám, ať vlastním, či půjčeným, úctu, která jim právem náleží, protože ... Knihy jsou lidem tím, co ptákům křídla. /J. Ruskin/

ZAMYŠLENÍ NAD MYŠLENÍM

Již při přečtení titulku se vám může zdát, že v článku bude filosofická úvaha o něčem či někom. Nenechte se však odradit a ponořte se do dalších řádků. Připouštím, že nad obsahem bychom se měli nejen zamyslet, ale především zvážit stav skutečnosti. A teď k meritu věci. Ne-ní důležité, a v našem případě zvláště, kdo, ale spíše co a pro koho dělá. I když kdo se v našem případě rovná kulturnímu středisku. Pak už je na řadě co. Je to pěkná řádka koncertů vážné i zábavné hudby, různých výstav, přednášek a kursů. V několika týdnech letošního roku to byly i dvě taneční zábavy. Přesněji řečeno jeden ples a masopustní maskarní tancovačka. Všichni, kteří se těchto akcí zúčastnili, nešetřili

chválou. A měli proč. Předtančení na ples bylo překrásné. Kultivovaný pohyb a rytmus mladých párů ukázal, jak se tančit má. Vyvrcholení večera na účastníky plesu teprve čekalo. Rozsvícení barevných reflektorů při vyprutých lustrech na sále dalo tušit nějaké pěkné překvapení, které na sebe nedalo dlouho čekat. Na taneční parket doslova vplulý dva mistrovské páry, které reprezentují naši republiku v zahraničí. Sledovat v jejich podání tance Jižní Ameriky a Evropy, byl zážitek i pro netančící. Taneční orchestr kulturního střediska Nové Strašecí předvedl vynikající kus práce; konec konců po dvouleté zkušenosti s ním už tradičně. Vysoká společenská úroveň plesu se opakovala i na masopustní zábavě. Kdo přišel, odcházel nejen s příjemným zážitkem, ale i s výčitkou, jak tam bylo málo lidí. Téměř prázdný sál při masopustní taneční zábavě se opět opakoval. Naši občané, a zvláště mladí, si stěžují, že je málo tanečních zábav. A když už jsou, tak raději pěstují pohodlnou a nenáročnou "televizní kulturu. A to už nehovořím o ostatních pořadech zábavného charakteru. Při těch je problém účasti nejvýznamnější. Přestože jsou zvaní špičkoví umělci, lidí přijde málo. Někdy se ptám sám sebe. Má vůbec cenu pro hostivické něco dělat? Nestálo by zajišťovat jen oficiální akce? Co mě k těmto myšlenkám vedlo? Od loňského roku kulturní středisko hospodaří podle zásad samofinancování. Prostředky získané dotací od ONV nejsou velké. Proto programy, které pro naše občany děláme, musí být uhrazeny z prostředků získaných vstupným. Od ledna t. r. nebyla žádná akce rentabilní. A věřte mi, že je to škoda. Vždyť na tyto pořady s několikanásobným vstupným stojí zájemci v Praze fronty. Neměli bychom už konečně přejít od televizi k živé kultuře, do které se sami zapojujeme? Leckterý z vás při přečtení těchto řádků, může namítnout, že je to moc otázek najednou. Jistě, máte pravdu. Ale i my na ně hledáme odpověď. Připravovat jakýkoliv pořad stojí nejen peníze, ale velké úsilí řady lidí, kteří vám chtějí zajistit příjemně prožitý večer. Zamyslete se nad těmito řádky a přijďte s návrhy, jak lépe a zajímavěji rozvíjet kulturní život ve městě.

- SK -

ANEKDOTA

"Co to bylo včera u vás za kravál?"
"Ale prosím tě, kvůli jednomu dopisu".
"To jsi ho zapomněl odeslat?"
"Ne, zničit".

V dobách, kdy se začínala vztyčovat vzosná klenba moderní české literatury, patřil k jejím podpěrným sloupům František Ladislav Čelakovský. Dnes jeho knížky většinou jen tiše odpočívají v knihovnách, pokud je nedostanou školáci za povinnou domácí četbu. 7. března uplyne od jeho narození 190 let.

Čelakovský byl synem strakonického tesaře, ze studií v Praze byl vyloučen pro četbu zakázané Husovy Postily, živil se pak jako překladatel a redaktor. Když se nepříznivě vyjádřil o carovi, byl zbaven redaktorského místa. Stal se nejprve knihovníkem, později profesorem slovenské literatury.

Pod dojmem ruského vítězství nad Turky vydal roku 1829 sbírku Ohlas písní ruských, oslavující bájně hrdiny. O deset let později přebásnil lidové motivy v Ohlasu písní českých a roku 1840 vydal lyrickou Růži stolistou.

Neméně významná je jeho činnost národopisná. Studnou lidové filozofie je jeho Mudrosloví národu slovanského v příslovích a nejčennější plody lidové slovesnosti shromáždil v třídílné sbírce Slovanské národní písně.

Čelakovský byl také britký satirik. Škoda, že sbírku jeho epigramů nedovolila rakouská cenzura vydat.

Jeho zpěvné verše byly často zhudebňovány a mnohé z nich znárodněly. K nejpopulárnějším patří jeho Pocestný se závěrečnými slovy:

A krom toho - až své pouti
přejedem a přejedem,
v jedné hospodě na nocleh
pán nepán se sejdem.

- r

PIONÝRSKÉ ZPRÁVY

Představují se...

Není nás sice mnoho, ale na schůzky se vždy těšíme. Připravujeme si různé hry a soutěže, při kterých se vždycky tak rozveselíme, že se nám mnohokrát nechce ani domů.

Zúčastnili jsme se také branného závodu, ve kterém jsme obsadili 1. a 3. místo. Měli jsme z toho velkou radost.

Máme i další plány. Nejvíce se těšíme na to, jak si zaplaveme v plaveckém bazénu v PKOJF.

Proměna v herce?

Schůzky jisker ze 3.B mají mnoho podob. Jednou si hrajeme na lovce kožešin, jindy jsou z nás badatelé či výtvarníci. Naše činnost se zatím každou schůzku mění. Možná, že až budeme starší se naše práce v PO SSM bude specializovat na jeden obor. Možná, že budeme herci... Víte, my už to zkusíme. V dubnu bude naše PO SSM slavit 40. narozeniny jejího založení. A ke každým narozeninám patří oslava. Právě k této oslavě /Festivalu přátelství/, náš oddíl Štěňata připravuje malé představení. Nacvičujeme, zkusíme, trénujeme, učíme se a hlavně se snažíme, aby se to naše vystoupení na oslavě v Dělnickém domě všem líbilo. Vždyť my si opravdu zahrajeme jako herci a třeba to nebude naposled.

Oddíl Štěňata

INFORMACE PRO CHOVATELE KRÁLÍKŮ

Okresní národní výbor Praha - západ, odbor VLHZ a Okresní veterinární správa Praha - západ vydaly organizační pokyny pro vakcinaci králíků proti moru a myxomatoze v roce 1989.

Mor králíků - informace o této chorobě byla již v minulém výtisku, je epidemie neléčitelná, pouze je účinné ochranné očkování. Veterinárním ústavům se podařilo vyrobit vakcinu, která chrání králíky 6 měsíců. Ochranné očkování bude provádět v chovech členů ČSCH Hostivice MVDr. Kudrna, pro ostatní zájemce z řad občanů pracovník veterinárního střediska Sobínka /tel. 395 125/. Zvládnutí této náročné akce je podmíněno tím, že zájemci o ochranné očkování králíků proti moru se musí přihlásit na MěNV Hostivice do 25. 3. 1989. Po zpracování seznamu bude vyhlášen termín pro hromadnou akci v ceně 2, 90 Kčs za kus. Ti chovatelé, kteří tuto službu objednají samostatně budou hradit 2 Kčs za 1 ks, dále cenu vakciny 0,90 Kčs a 30 Kčs příplatek za provedení práce u chovatele v pracovní době a nebo 70 Kčs mimo pracovní dobu veterinárního technika.

Myxomatoza králíků - je velmi nebezpečná choroba s úmrtností zvířat až 90 %. Příznaky jsou známé - výtoky z očí, nosu, otoky hlavy apod. Pro členy ČSCH bude vakcinace prováděna v dubnu - květnu a dále červenci - srpnu vyškolenými pracovníky ČSCH. Pro ostatní chovatele, kteří své požadavky nahlásí na MěNV do 25. 3. 1989,

provede vakcinaci pracovník veterinárního střediska Sobínka. Poplatek za 1 kus u hromadné akce činí 0,50 Kčs, mimo stanovený termín jsou náhrady dle veterinárního ceníku. Imunita očkováných zvířat setrvává 9 - 12 měsíců, tedy postačí 1 x za rok. U moru králíků musí být vakcinace obnovena po 6 měsících. Proti moru králíků musí být vakcinace obnovena po 6 měsících. Proti moru králíci od 6 týdnů věku, proti myxomatoze od 4 týdnů.

Doporučujeme si tuto službu objednat prostřednictvím MěNV Hostivice. Podmínkou bude, aby ve stanovený den očkování byl u chovatele přítomen dospělý člověk, fyzicky zdatný k fixaci králíka. Finanční úhrada bude ihned po provedeném veterinárním úkonu. Plné znění pokynů k tlumení výše uvedených chorob je na vývěstních místech MěNV Hostivice.

Český svaz chovatelů
Hostivice

Komise životního prostředí a zemědělská MěNV
Hostivice

foto J. Lukášek

Tak, co říkáte? Ano vy, děvčata a chlapci, které čeká, až přejde jarb, rozhodnutí, kam se přihlásit do tanečních. Že je to v hostivických tanečních bezva.

☎ ZEPTALI JSME SE ZA VÁS

Otázka: Jak je to s převodem břevského koupaliště?

Odpovídá předseda MěNV Karel Blätterbauer:

"Objekt koupaliště Břve nebyl dosud předán ze správy KV SSM do správy JZD Chýně, přestože se předseda KV SSM s. Cinka písemně zavázal, že se tak stane do konce ledna t.r."

Ples 17. ledna, raut 14. února a karneval 17. února. To byly první velké společenské příležitosti účastníků letošních tanečních kursů v Hostivici.

KRÁTCE, AKTUÁLNĚ

Celkem 33 občanů ulic Za mlýnem, Cihlářské, Ve skále si u Středočeských energetických závodů Kladno stěžovalo na časté výpadky elektrického proudu.

Odpověď Středočeských energetických závodů Kladno byla doručena dne 1. 2. 1989 na MěstNV Hostivice. V odpovědi se uvádí:

K výpadkům docházelo z důvodu přetížení napájecí sítě uvedené ulice. Byl proto vyměněn vývodový jistič za silnější. Na novém jističi se však během krátké doby projevila porucha a ta způsobila další výpadek. Po jeho výměně a mimořádné revizi venkovního vedení již k výpadkům nedochází.

Zároveň upozorňujeme, že jsme provedli kontrolu přihlášených a povolených spotřebičů u občanů, kteří stížnost zaslali. Nebyly shledány důvody, které by vedly k přetěžování sítě. Je tedy pravděpodobné, že odběratelé připojují ve svých nemovitostech další elektrospotřebiče, aniž si vyžádají souhlas příslušného rozvodného závodu. Tuto povinnost jim ukládá vyhláška FMPE č. 140/1978 Sb., podle které se řídí podmínky dodávky el. energie.

V nejbližší době provedeme namátkovou kontrolu u některých odběratelů za účelem zjištění skutečně instalovaných spotřebičů.

Podepsán: Jiří Suchan

ředitel STE RZ Kladno

vás zve na výroční členskou schůzi, která se koná v pátek 17. března 1989 v 18.30 hodin v Dělnickém domě.

Ředitelství základní školy děkuje za brigádní pomoc při výměně tabulí dne 18. února 1989 těmto rodičům: Jaroslavu Bajerovi, Pavlu Čermákovi, Pavlu Šmídovi, Josefu Rukavičkoví, Anatoliji Šitovi, Ondřeji Sihelskému, Zdeňku Proučilovi, Miroslavu Waltzlovi a Janu Potůčkovi.

Středočeské plynárny, závod Propan - butan, sdělují, že se zjednodušují podmínky pro zapůjčení ocelových lahví na propan - butan. V současné době postačí zajít do výdejny plynu ve Švermově ulici, vyzvednout si zde žádost, vyplnit ji a odeslat na adresu, která je na žádosti uvedena. Podle sestavy předpokládaných spotřebičů Středočeské plynárny poskytnou žadateli buď lahev o hmotnosti 10 kg nebo 33 kg.

ZPRÁVY SPOZ

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Životní jubilea

František Kubr	13.3.1894	95 let
Růžena Leštinová	18.3.1901	88 "
Růžena Kosová	21.3.1902	87 "
Helena Perglerová	14.3.1904	85 "
Marie Majerová	25.3.1904	85 "
Marie Vitzánová	19.3.1905	84 "
Marie Thomová	25.3.1905	84 "
Marie Chramostová	6.3.1906	83 "
Růžena Šafránková	22.3.1907	82 "
Jaroslav Kučera	24.3.1907	82 "
Anežka Zpěváčková	1.3.1908	81 "
Růžena Potůčková	13.3.1908	81 "
František Janda	1.3.1909	80 "
Václav Fiala	3.3.1909	80 "
Gabriela Vágnerová	15.3.1909	80 "
Marie Landová	27.3.1909	80 "
Pavčina Loefflerová	27.3.1909	80 "
Anna Mravinacová	30.3.1909	80 "

B l a h o p ř e j e m e

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem přátelům a známým za upřímné projevy soustrasti, květinové dary a účast při posledním rozloučení s naším drahým a milovaným manželem, tatínkem a dědečkem, panem Františkem P ř e r o s t e m. Poděkování patří též MUDr. G. Petkovovi za starostlivou péči.

Manželka Marie Přerostová, dcery Maruš a Lenka s rodinami.

Děkujeme všem přátelům a známým za účast na pohřbu, květinové dary a projevy soustrasti k úmrtí mé drahé manželky a maminky, paní Marie N o v o t n é. Děkujeme rovněž za slova útěchy páteru Václavu Filipovi a pracovníkům pohřební služby za vzorné vypravení pohřbu.

Jménem rodiny manžel Josef Novotný.

S bolestí a zármutkem vzpomínáme 13. června pátého výročí úmrtí naší drahé maminky, babičky, prababičky, paní Růženy D o b r o v o l n é. O tichovu vzpomínku prosí Zdenka Findejsová

Děkujeme všem přátelům, občanům, kteří se dne 16. února t. r. přišli naposledy rozloučit s naší drahou, milovanou maminkou, paní Jiřinou H o š k o v o u. dcery s rodinami

VZPOMÍNKY

Dne 6. února 1989 jsme vzpomněli nedožité 81 let naší maminky, babičky a prababičky, paní Žofie P o d h o r o v é. Dne 31. 3. 1989 uplyne 10 let od jejího úmrtí. Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi.

Dcery s rodinami.

Dne 15. března je tomu rok, kdy zemřel můj manžel, pan Václav B e r a n. Kdo jste jej znali, vzpomeňte s námi.

Děkuje Růžena Beranová s rodinou.

Dne 1. dubna 1989 vzpomínáme pátého výročí
úmrťi pana Antonína K r á l e.
Prosíme o tichou vzpomínku.

Zdenka Findejsová s dcerou a vnukem

Dne 4. května tomu bude již 7 let, co nás
navždy opustil náš drahý tatínek, pan Václav
H o š e k.
S úctou a vděčností stále vzpomínají dcery
s rodinami.

POZVÁNÍ NA KOPANOU

<u>Jarní soutěž kopané</u>	<u>neděle 16.4. 16,00</u>
<u>sobota 25.3. 15,00</u>	"B" - Kazín
Hostivice - Slovan Kladno	Řevnice - dorost 10,15
Libčice - "B"	<u>sobota 22.4. 16,00</u>
<u>sobota 1.4. 15,30</u>	dorost - Úhonice 10,15
Tatran Rakovník - Hostivice	Tuchoměřice - "B"
"B" - Vrané	Hostivice - Kolečovice
<u>neděle 2.4. 10,00</u>	<u>neděle 23.4.</u>
Horoměřice - žáci	žáci - Roztoky 10,00
<u>sobota 8.4. 15,30</u>	<u>sobota 29.4. 16,00</u>
Hostivice - Loděnice	Třebotov - dorost 10,15
Černošice - "B"	<u>neděle 30.4. 16,00</u>
Dobřichovice - dorost 10,15	Černošice - žáci 10,00
<u>neděle 9.4.</u>	"B" - Měchenice
žáci-soutěž I.Viktora	Velvary - Hostivice
<u>sobota 15.4. 16,00</u>	
Lány - Hostivice	
Mníšek - žáci 10,00	

KINO

K i n o - d u b e n

1.	Jemné umění obrany	ČSSR
4.,5.	Otec a otec	Francie
7.,8.	Vzpomínky na Afriku	USA
11.,12.	Sladké sny	USA
14.,15.	Kopytem sem, kopytem tam zvláštní vstupné	ČSSR +
18.,19.	Lov na draka	SSSR
21.,22.	Hana a její sestry	USA +
25.,26.	Discopříběh zvláštní vstupné	ČSSR
28.,29.	Milenci mé matky	Polsko +

+ do 15 let nepřístupno

KINO DĚTEM

1.	Cesty pana Kaňky - ostrov vynálezců	Polsko
7.,8.	Hupsalka	ČSSR
14.,15.	Sennikovova země	SSSR
21.,22.	Nevěsta s nejkrásnějšíma očima	ČSSR
28.,29.	Po stopách Bártka	Polsko

Pražští madrigalisté

Nenechte si ujít jedinečnou příležitost
slyšet a vidět soubor, jehož koncerty byly bez-
nadějně vyprodány v New Yorku, Paříži, Moskvě,
Londýně, Vídní a mnoha dalších světových metro-
polích. V Hostivici vystoupí P r a ž š t í
m a d r i g a l i s t é v úterý 28. března
v 19. 00 hodin v Dělnickém domě.

komorní soubor České filharmonie, tvoří osm vokalistů a pět instrumentalistů, kteří se věnují oživování starých, mnohdy dosud neznámých hudebních památek gotiky, renesance a baroka. Nejsou však výhradně zaměřeni na tuto oblast. Interpretují i hudbu soudobou, často jim přímo věnovanou. Značné procento jejich repertoáru tvoří česká hudba všech období.

Pražští madrigalisté vznikli v roce 1956 z podnětu profesora Miroslava Venhody, nadšeného propagátora staré hudby.

Během své existence koncertovali ve většině evropských zemí, v USA i v Kanadě. Zúčastnili se významných mezinárodních festivalů (Salzburger Festspiele, Pražské jaro, Internazionale Musikfestwochen Luzern, Festival val Vlaanderen, Rossini opera festival Pesaro, Wiener Festwochen ad.). Natočili 64 dlouhohrajících gramofonových desek a získali řadu mezinárodních i domácích ocenění (Grand prix des discophiles belgiques, Grand prix du disque Academie Charles Cross — 3x, Edison classique Amsterdam, L'Orphé d'or Paris Académie du disque lyrique, Výroční ceny a zlaté desky Supraphonu — 2x).

Vstupenky si můžete zajistit v Městském kulturním středisku Hostivice každý čtvrtek od 8.30 - 11.30 a od 12.00 - 18.00 hodin, tel. 395 297.

KULTURNÍ POŘADY

3. 4. - dětská představení "Divadlo na pouti", druhý stupeň ZŠ v 10,00 v Děln. domě
12. 4. - klubový pořad "Blátotlačky - Blokšaráda" v 19,00 na zámku
19. 4. - koncert KPH - Václav Hudeček, Petr Adamec v 19,00 na zámku
21. 4. - celoměstská oslava 40. výročí PO v Dělnickém domě
- Program: 11,00 - soutěžní a zábavný program "Možná k Vám přijde i kouzelník"

16,00 - "Pionýrský festival míru a přátelství ke 40. výročí PO a na počest 13. výročí světového festivalu mládeže a studenstva, který se uskuteční v červenci 89 v Pchjong Jangu.

- Vyhodnocení nejlepších a nejkativnějších členů PO
- kulturní program "Jeden ze světa"
- program - zájmová a umělecká činnost PO

Vydává: Městské kulturní středisko Hostivice

Řídí: Redakční rada

Vedoucí redaktor: Anna Křižková

Tiskne: VIDEOPRESS MON Rudná

Předáno do tisku: 4. března 1989

Reg. č.: 1809/79/012

cena: 2,- Kčs

22. 4. - Sportovní den pro děti - TJ Sokol Hostivice

24. 4. - klubový pořad "Paleček a Janík" v 19,00 na zámku v Hostivici

INZERCE

Povinností hrobníka na společném hřbitově MNV v Jenči a MěstNV v Hostivici se ujal p. Vladimír Stehlík ze Zličína. Věříme, že to bude brzy na hřbitově znát. Vladimír Stehlík je původním povoláním obuvník a toto své řemeslo také se souhlasem MNV Zličín vykonává. Zatím ve Zličíně, a to v této době.

Po: 9 - 13, 14 - 17 hod. Út: 9 - 13 hod.
St: 9 - 13, 14 - 17 hod. Čt: 9 - 13 hod.
Pá: 9 - 16 hod.

V plánu je zřízení sběrný oprav pro obuvnickou dílnu p. Stehlíka v Hostivici.

Zvláštní škola v Hostivici přijme okamžitě školníka /školnici/. Platové podmínky sdělí ONV Praha - západ odbor školství.

Strojní traktorová stanice, k.p. Hostivice přijme ihned:

- pracovnice do ekonomického úseku T 8 - 9
- technologa a konstruktéra T 10 - 11
- vyučeného kuchaře TT 8 - 9
- dělníky do výroby (vyučené/na zaučení) D 4 - 7
- elektrikáře - vyhl. č. 50 D 7

Zeums II, tuzemská i zahraniční rekreace, pro svobodné ubytování v podnikové ubytovně v Chýni. U vybraných funkcí možnost přidělení bytu v roce 1991.

Inf. podá KPÚ na tel. č. 395322-7, 395133. Náborová oblast Praha-západ.

Hledáte výhodné zaměstnání?

Agrozet Jeneč přijme pracovníci do skladu motorových pil. Platové zařazení D 4 - 8,50 za hodinu plus 18 % prémie, 1750,- Kčs. Po zapracování D 6 - 9,60 za hodinu plus 18 % prémie, t. j. 2100,- Kčs.

Svoz pracovníků zajištěn osobními automobily na trase Hostivice - Jeneč a zpět.

Nástup možný ihned. Informace na tel. čísle 9980408 ing. Maleček Petr - ved. OTP Jeneč